

SKOPJE, IZLOŽBENI SALON CENTRA
20 – 30. 10. 1986.

STRUMICA, DOM KULTURE
30. 10. – 14. 11. 1986.

OHRID, DOM KULTURE »GLIGOR PRLIČEV«
17 – 26. 11. 1986.

ZLATKO KESER

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE SKOPJE
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREB
ZAGREBAČKI KULTURNI MOZAIK

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
IVE ŠIMAT BANOV

Grafički urednik
Graphical super vision
IVICA STANČIN

Prijevod na engleski
Translation into English
VILMA OŽBOLT

Fotografije
Photographies
FEDOR LIČINA

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOCI

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN
ZLATKO KESER

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada

Залудно го барав овде керемпуковскиот, гатачкиот комедијашкиот знак, заборавајќи дека е четчето јазикот, неговата патека бунтот, а бојата крвта.

Уште позалудно ги барав Имбро Скунчак, ламентациите за Штибрата, маките на да-ноците и дажбите, anno domini 1573 во Стубица, парталите од бедниците измачени и исцигани од пивавиците на власта и наметниците од сите сорти: бунциите и Унгарците едновременно.

И барајќи сврска помеѓу овој дел и Крлежните зборови видов дека и зборот и бојата викаат Во Загорје, но и зад сите гори човешки штали и добиток во нив.

И знам, тој го разурнува светот којшто постои иако се раѓа во неговата плодна вода. Тој ја бара својата сопствена слика во којшто не постои статичка форма со одредена реалност. Тој го разурнува светот којшто постои но го задржува ферментот на неговата чума од којшто ќе никне нов. Тој впрочем разурнува со фантазијата ама со неа и гради зашто таа е единствена и »способна да создава«.

Нехајев пишува: »дарбата на Мирослав Крлежа се вика темперамент«. Еве и уметник за кој со мала инверзија може да се каже: темпераментот е неговата дарба.

Нехајев пишува: »тоа е литература на нервите во којашто единствена интерпункција е извичникот«. Еве значи и сликар на кој моториката на нервите му е *spiritus movens* на сликата, на кој не му е до знакот туку до пулсот и кој сите причини ги претворува во жив и драматичен ритам.

* * *

Стојам еве пред речиси биолошко производство, пред една неумереност којашто не бара причини за слика нити за трага, а уште помалку сака да биде водена. Како да ефектот е господар по себе. Ама нема нити рана од којшто тече крв.

И напразно барам видлива слика на спојницата помеѓу зборот и сликата којашто би се надевала во окото. Инвентарот потполно исчезна. Еднаквоста и правдата, односно нивната отсуност, тоа се »мотивите« на Кесер. И другиот свет кој не е за сиромавиот и бедникот тоа се точките на бесот и вредностите на извичникот, викањето, болката и очајот. Тие не се сиромашни партали туку ритам на горчината и ритам на бунтот. Па сепак, не барам потпирки и оправдувања за сликата надвор од него (можам да си ја дозволам таа интимност) зашто тој (Кесер) е всушност бунтовнички човек. Затоа него подиректно го рануваше прашањето на правдата и понижувањето – прашањето коешто го преточил во лимфата на сопствениот крвоток и човешкото достоинство.

Природно тој немаше на умот никаква илустрација на едно по сè легендарно дело коешто осцилира помеѓу поезија и драма. Не преведува тој (писмо) од еден јазик во друг: зборот не се огледува во слика. Тој повраќа наноси и наплавини, во сликата каде сите форми се црти, рељефи и организмите се трујат меѓусебно и каде пукаат со боја згрчените селски вилици, а колцата на смртта чекаат и го дробат својот плен. Тој пише со четче, лопатче, со тушот ја носи вистината на баладите со онаа егзистенцијално »беснило« и со оној удел на внатрешни возбудувања и температура со директност коишто не се однесуваат на прашањето на »стилот« на верноста на темата и каде правописот е прашање од втор ред и беззначење, а синтаксата наплавина на морксата ширина на волјата на побудите коишто ги откриваат рудниците на гадинките и човешките очајни, чукнати и трагични судбини. Трговијата со месо и плускавци од туѓ пот бесмисленоста на војните во коишто нема нити цел нити добрина и плен, сликите на смртта и мачнотијата (којашто не му беше нити на Фран Галовиќ далеку од перницата), песимизмот на лошите сенки ја проникнува оваа кесеровска конфигурација на бедата којашто со идеоафективноста си го проби својот пат. Се озаконува значи ново сликарско видување коешто не претворува едно во друго, цврсто во течно: не претворува вино во вода и вода во вино.

И нема отсликување на стихот којшто е драма зашто губењето на спонтаноста не може да се надокнади со илустрација или преку икона. А секое викање создава бразда во ткивото на чувствителноста и вон социјалното или класното т.е. општото постанува егзистенцијално живо и непосредно. Зашто кога на раженот се пече неговото месо се пече и твоето.

Во динамичната феноменологија и конфигурација на Кесеровиот јазик, во надувањето и умножувањето на формите сите зборови (балади) се враќаат кон изворот и течат овде по ново корито: сите побуди и сите слики се враќаат кон првите вистини и будат во лимфата на крвта нови бунтови коишто не можат да ги предвидат своето лице и знаците. Гаталците, палјачите, угурсузите или мужиците не се повик на облека нити на хронологија на мачнотијата. Сликарската аутономија е многуструка. Зашто чест на делото ама не спасува едно лице друго.

Futile was my search for the signs of Kerempuh (a popular buffon and a character in Miroslav Krlež's literature, trans.note), witchcraft and plebeian comedy, forgetful of the fact that the brush is a language, its movement a rebellion, its colour blood.

Still more futile was my search for Imbro Skunkač, the lamentations over the fate of Štibra (characters in M. Krleža's literature, transl.note), the burdens of tax levies, anno domini 1573 and Stubica (ref. to the 1573 peasants' uprising crushed in Stubica, transl.note), the rags of paupers tortured and sucked by the leeches of authorities and the parasites of all kinds: local nationalists and Hungarians alike.

In my search for the links between this work and Krleža's words I have found that both words and colours are howling throughout Zagorje (a region in Croatia, transl.note), but also from all other valleys and hillsides of human stables and their inhabitants.

Now I know: He (Keser) is out to destroy the existing world although sprung out of its placental fluid. He is in quest of his own picture free of the static form of a specific reality. He is out to destroy the existing world while retaining the ferment of its past to give rise to a new one. His imagination is both destructive and constructive. After all, imagination alone is capable of creation.

Nehajev writes: »Miroslav Krleža's talent is temperament«. About Keser one can say with some inversion: temperament is his talent.

Nehajev again: »His (Krleža's) is a literature of nerves where the exclamation mark is the only punctuation«. Keser is a painter whose nervous motor system is a spiritus movens of his painting, who is out pulsation rather than symbolization, who turns all stimuli into a living and dramatic rhythm.

As I stand there before what almost looks like biological production, before all that exuberance which seeks no reason for a picture or a trace thereof, I feel that emotion is a master in itself. But there is no bleeding wound either.

So I am in vain search for a visual link between the word and the picture that can rely on the eye. Inventory is completely gone. Equality and justice, or their absence, are Keser's »motifs«. The other world which is not meant for the poor and wretched devils is marked with exclamation marks, howls of pain and despair. Not the rags of misery, but the rhythm of bitterness and rebellion.

Yet I am not in search of some footholds and justification for a picture outside his own self (so much intimacy I can allow myself). For

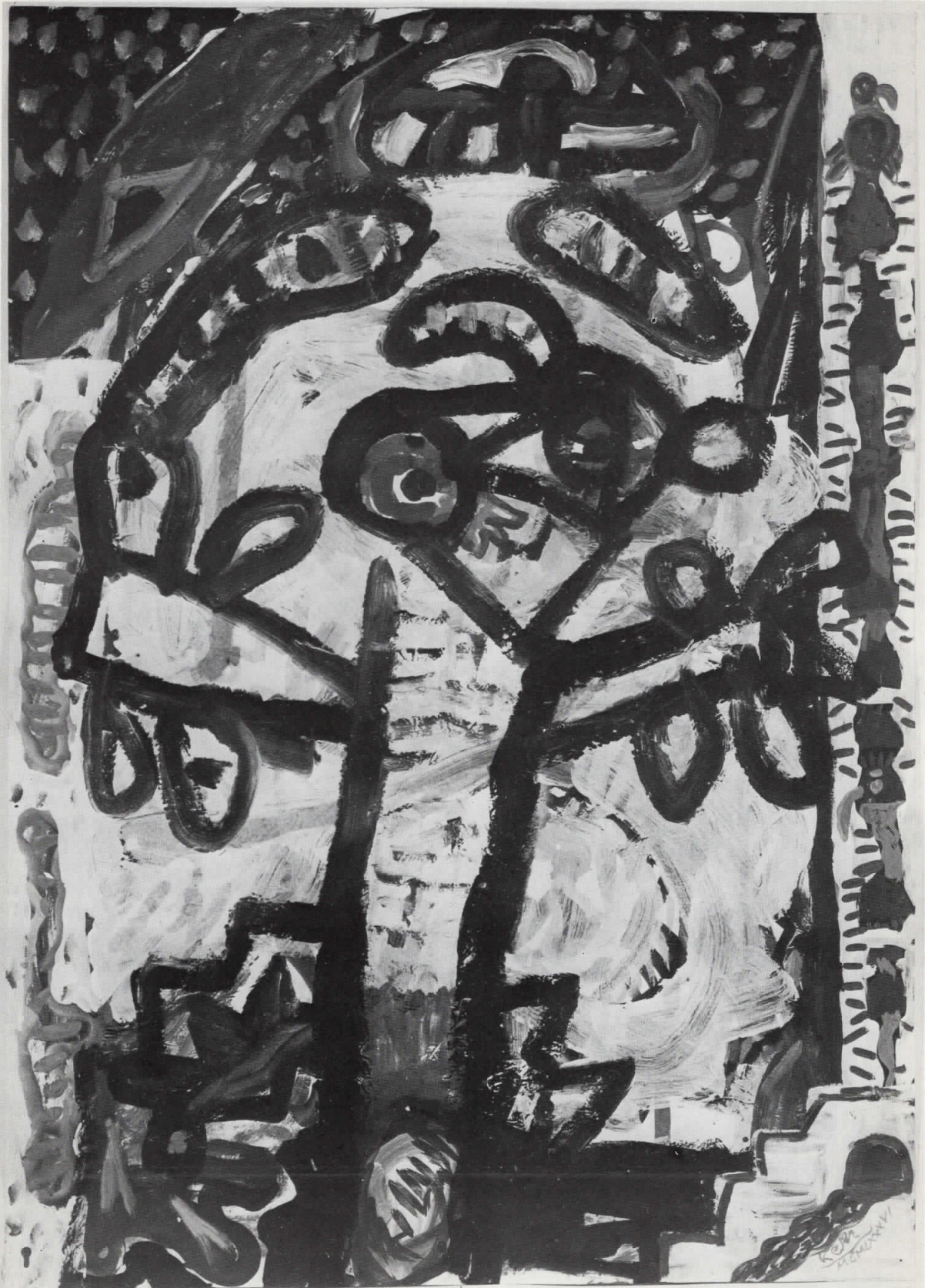
Keser is basically a rebel. That is why he was more directly vulnerable to the issues of justice and humiliation, which he turned into a lymph of his own blood circulation and human dignity.

He certainly had no intention of illustrating a legendary (Krleža's) work which vacillates between poetry and drama. He does not translate one (verbal) language into another, the world into picture. He spewes alluvia in a painting where all forms, lines, reliefs and organisms are poisoning one another where the clenched peasants jaws are bursting and the wheels of death are lurking for and mauling their pray. He writes with his brush, his trowel. In black ink he carries on the truth of ballads with the existential »fury«, with the share of internal excitement and fever, with the spontaneity heedless of the questions of »style« and topic. Right spelling here is a questions of secondary importance and syntax is an alluvium on the surface of drives revealing the mines of vermin and man's desperate, insane and tragic destinies. The trade in flesh and other men's sweat, the absurdity of wars in which there are no aims, no virtues, no booties, the picture of death and anguish (also characteristic of Fran Galović's work), the pessimism of evil shadows, these are the elements of Keser's configuration of misery which has here paved its way with its inherent ideativeness and emotionality. This inaugurates a new painting vision, one that does not translate one media into another, the solid into fluid, wine into water and vice versa.

A verse, which in itself is a dream, cannot be visually copied; the illustrative effort or the iconic mediation cannot make up for the loss of spontaneity. Each howl of pain leaves a scar in the living tissue beyond the general social and class-bound set-ups, becomes something immediate and existentially alive. For when a man's flesh is roasted on a spit, yours is also roasted.

In the dynamic phenomenology and configuration of Keser's language in the heaving and growing of his forms, all words (ballads) are returning to their source and start flowing in a new bed. All drives, all pictures are returning to their original truth stirring up new rebellions in the blood lymph, with no certainty as to what faces and signs they will assume. Magicians, buffons, gallowsmen or peasant males do not invite to a specific attire or a chronology of anguish. The painter's autonomy is multiple. A work must be given credit, but one face cannot save another.

IZ CIKLUSA »BALADE«

BIOGRAFIJA

Roden 23. 1. 1942. u Zagrebu. ALU Zagreb, završio 1967. g. u klasi prof. O. Postružnika. Od 1967. do 1969. g. na postdiplomski studij na ALU – prof. O. Postružnik. Od 1971. do 1975. g. suradnik je majstorske radionice K. Hegedušića 1974. g. suradnik K. Hegedušića u spomen-domu na Tjentištu. Živi i radi u Zagrebu, Trnjanska 7a, tel. 532-317, atelijer 445-405

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1975. g. Zagreb, galerija »Izlog«
 1976. g. Zagreb, galerija knjižnice V. Nazor
 1978. g. Zagreb, studio Galerije Forum
 Varaždin, Narodno kazalište
 »August Cesarec«

1979. g. Cloppenburg, galerija 3 (Keser, Švaljek)
 Varaždin, Narodno kazalište
 »August Cesarec« (Keser-Švaljek)
 1981. g. Zagreb, salon galerija »Karas«
 Čakovec, Muzej Međimurja
 1982. g. Velika Gorica, galerija »Galežnica«
 Karlovac, galerija »Zilik«
 1983. g. Zagreb, galerija »Gibu«
 Zagreb, Galerija Forum
 Dubrovnik, galerija »Sebastijan«
 1984. g. Kumrovec, Narodno sveučilište
 Klanjec
 Dubrovnik, Zagrebačka slavistička škola
 Zagreb, Umjetnički paviljon (dodjelom velike nagrade)
 Zagreb, galerija »Mladost«
 Palmižana, galerija »Škorpion«
 1985. g. Varaždin, galerija »Sebastijan«
 Split, galerija »Alfa«
 Novi Sad, galerija Kulturnog centra
 Pančevo, Savremena galerija
 centra za kulturu »Olga Petrov«
 Sombor, galerija »Likovna jesen«
 Sremska Mitrovica, galerija »Lazar
 Vozarević«
 Titov Vrbas, likovna galerija Doma
 kulture
 1986. g. Zagreb, autorski izlog Knjižare
 »August Šenoa«
 Zagreb, Galerija Forum
 Sudjelovao je na preko 150 kolektivnih izložbi u zemlji i inozemstvu.

NAGRADE:

1967. g. Zagreb, Nagrada za slikarstvo Alu
 1970. g. Beograd, druga nagrada za slikarstvo Doma JNA
 1973. g. Zagreb, VI Salon mladih – Nagrada za slikarstvo
 1976. g. Zagreb, VIII Salon mladih – Nagrada za slikarstvo
 1980. g. Zagreb, 15 Zagrebački salon, Nagrada sekcije prijedlog
 1981. g. Zagreb, 16 Zagrebački salon, Velika nagrada
 Dubrovnik, 3 Dubrovački salon – Nagrada za slikarstvo
 1984. g. Čačak, 13 Memorijal Nadežde Petrović – Nagrada stručnog žirija za slikarstvo
 1985. g. Karlovac, 4 BAJ – Nagrada privredne komore
 Zagreb, 13 Zagrebačka izložba Jugoslavenskog crteža – nagrada fonda Moša Pijade
 Beograd, NOB u djelima Jugoslavenskih stvaralaca – priznanje žirija

IZ CIKLUSA »BALADE«

IZ CIKLUSA »BALADE«

CIKLUS »BALADE«

34 SLIKE U POVODU 50. OBLJETNICE
IZDANJA »BALADA PETRICE KER-
EMPUHA« MIROSLAVA KRLEŽE

1-34 SLIKE, KOMBINIRANA TEHNIKA NA
PAPIRU
103x72 i 100x71

